מסורת השס

שלמודו קשה עליו כברזל · שקשה הוא לו מרוב קושיות,כשיל משנתו שאינה סדורה לו ושוט זוכר מה כתיב בה ולפיכך לימו יודע לפרק לי כמי שנורסה בטוטות פוטר על החיוב ומחייב על הפטור ומקשי עלה מדוכתא לחבריה והכי משמע קרא והוא לה(ב) שלמודו יודע שמועתו מפני שפנים קלקל קלקלן בתורה אור

שלמודו קשה עליו כברזל בשביל משנתו שאינה סדורה עליו שנאמר °והוא לא פנים קלקל "מאי תקנתיה ירבה בישיבה שנאמר °וַחֲתָלִים וְנַבֵּר",ויתרון הַכְּשִׁיר חכמה" כ"ש אם משנתו סדורה לו מעיקרא,כי הא דבריש לקיש הוה מסדר מתני' אַרְבָּעִין זְמַנִין כנגד מ' יום שניתנה תורה ועייל לקמיה דר' יוחנן רב אדא בר אהבה מסדר מתני' עֶשְׂרִין וְאַרְבַּע זְמַנִין כנגד תורה נביאים וכתובים ועייל לקמיה דרבא,רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו בברזל בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר "והוא לא פנים קלקל "מאי תקנתיה ירבה בישיבה עליו רעים שנאמר "וחילים יגבר",ויתרון הכשיר חכמה=כ"ש אם הוכשרו מעשיו בפני רבו מעיקרא,ואמר ר' אמי מאי דכתיב °אם יישוך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון" אם ראית דור שהשמים משתכין (ג) "כנחשת מלהודיך טל ומטר בשביל לוחשי" לחישות שאין בדור" מאי תקנתן ליולדו אצל מי שיודע ללחוש דלחוש יגיד עליו רעו "ואין יתרון לבעל הלשון-ומי שאפשר לו ללחוש ואינו לוחש מה הנאה יש לו,ואם לחש ולא נענה מאי תקנתיה? ילך אצל חסיד שבדור וירבה עליו בתפלה שנאמר °ויצו עליה במפגיע-*ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר °ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי" ואם לחש ועלתה בידו ומטם דעתו-עליו,מביא אף לעולם שנאמר °מקנה אף על עולה" רבא אמר שני ת"ח שישובין בעיר אחת ואין נוחין זה לזה בהלכה מתקנאין באף-ומעלין אותו שנאמר °מקנה אף על עולה". *אמר ר"ל מאי דכתיב °אם יישוך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון" לעתיד לבא מתקבצות ובאות כל החיות אצל הנחש ואומרים לו: °ארי דורם ואוכל ,זאב טורף ואוכל,אתה מה הנאה יש לך? אמר להם "ואין יתרון לבעל הלשון". אמר ר' אמי אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו שנאמר °נשא לבבנו אל כפים" [*איני והא] °אוקים שמואל אמורא עליה ודרש °ויפתחו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ,ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו-ואף על פי כן °והוא רחום יכפר עון וגו'?*לא קשיא באן ביחיד באן בציבור אמר ר' אמי אין °נשמעים יורדין אלא בשביל בעלי אמנה שנאמר °אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף וא"ר' אמי בא וראה כמה גדולים בעלי אמנה, מניין?מחולדה ובור: ומה המאמין בחולדה ובור כך, המאמין בהקב"ה שאכ"ו .אמר רבי יוחנן כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקין עליו הדין מלמעלה שנאמר "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף" רבי חייא בר אבין אמר רב הונא מהבא °וכיראתך עברתך" ר"ש לקיש אמר מהבא °פוגע את שש ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע",אמר ריב"ל כל השמח ביסורין שבאין עליו מביא ישועה לעולם שנאמר °בהם עולם ונושע" אמר ריש לקיש מאי דכתיב °ונעצר את השמים" בשעה שהשמים נעצרין מלהוריד (*טל ומטר) דומה לאשה שמחבלת ואינה יולדת והיינו דאמר ריש לקיש משום בר קפרא נאמרה 'עצירה' בגשמים ונאמרה 'עצירה' באשה נאמרה

אם וכו' · מכאן מוכיח ר"ת דלא דמסרי' בבבא בתרא (דף יפ. ושם) לין מוסנין בסלעים מ"ט משום דמשכני ליה לקדירה ר"ל משכחי מקלקלים המלכל שבקדירה ובלע"ז אורמיי"ר והא דאמר לקדירה לא דוקא לקדירה אלא למאכל שבקדירה דהכי נמי קאמר (שבת דף יח:) התי קדרה מייתא שרי ואין לפרש כפרש"י שפי' התם משכני משכרים הקדירה דמ"ש מתי קאמר הכא שהשמים משתכין (ו) ר"ל שהשמים משתכרין מלהודלי משכחים ר"ל מעלין מלודה כמו דכר שכטל ממלאכתו ימים רבים ומחליד ובלע"ז רלוליי"ר : **ואי** נוחם ועלתה בידו ומניס דעתו מביא לפי לעולם שנאמר יגיד עליו ריעו וגו' · כלומר אם יגיד עליו ריעו אלא בתו שהשמים והוא מניס דעתו מקנה לפי עולה לעולם כלומר הוא קונה לפי ועולה כלומר אם עולה שמניס דעתו עליו הוא מקנה לפי :

בחולדה

וכור כך בהקב"ה על לחש כמה וכמה ·

פי' מחמין בחולדה וכור מעשה היה בנערה אחת שהיתה רוצה ליילך לבית חביה והיה טור בדרך ונפלה ובא בחור אחד ואמר אם אתי לעלין תבשלי לי אמרה לו הן ונכנסו ביניהן שהוא לא יכא אלא אחרת והיא לא תבשל לאיש אחר ואמרו מי מעיד ביניהן והיתה חולדה אחת הוכלת לפני הטור ואמרו לו אכיס טור וחולדה יהיו עדים ביניהן והלכו לדרכם והיא עמדה בשטעתה והוא נפה אחה אחרת וילדה בן בתח מולדה ונכנסתו ואת וילדה לו בן שני ונפל לטור ואת אמרה לו אחתו מה זה המעשה שהגיע לנו אלא כשאר בני אדם מעשה שהיה ואמרו לו אי"ש חזור ונקמה ונכתב לה גט והלך ונשא לת הכתולה והיינו דאמרי המתמין בטור **וחולדה** -שהעמידו עדותן ונלומה

רבינו גרשום

וכ"ש היכא דהוכשרו מעשיהם מעיקרא דהיינו יתרון הכשר והוא לא פנים לקלל שלא הראה פנים במשנה לקלל בתלמוד : והוא לא פנים . שאין רבו מסביר לו פנים ירבה עליו רעים . לרצות את רבו שיסביר לו פנים : משתכין . מחליד : לוחשי . לחישות . שיודעין להתפלל ואין מתפללין : מקנה שמנים דעתו אף על עולה שעלה כעס על העולם : ומעלי אותו שמסלקין אותו מן העולם : מה הנאה יש לך . שאתה נושך ואינך אוכל. כאן ביחיד. נשא לבבנו: כאן בצבור. ויפתחו בפיהם : מצדיקים עליו מלמעלה כדכתיב ובביבו נשערה מאד :

הגהות הב"ח

(ב) גם' דור שהשמים משתכין עליו כנחש מלהוריד כו' ותישום שתין בתוהו הדור מלי : (ג) רש"י ד"ה שלמודו כו' משמע קרא והוא לא פנים לקלל שתיו יודע : (ו) ד"ה ולא וכ' כו' מביאו הקב"ה בדין (תל נחם) תל"מ וכ"כ ס"ת ליט ובגיליונות שלפניט ל"ל מביאו : (ד) ד"ה ומעש"כ כו' מכוונת ככה מנחמן הפ"ד ג"כ כלומר עם כפו : (ה) ד"ה מחולדה כו' מעשה בנכתוב תחד . כ"כ עי' בפרוש ערך תלד מנכר המעשה בתרוכות : (ו) תוס' ד"ה אם כו' קאמר שכל שהשמים משתכין שתין ל"ל שהשמים :

מקבלי

① כ"ה בקיצור מן אשכנזי

② אשכנזי - כ"ה מנוסח של ר"ת מוכיח בדברי רבינו

③ כ"ה בקיצור מן אשכנזי

נוסחא

תס"ק ב ומ"ת נעץ ד"ה ר"ת ע"ש

מקבלי

ט"ק ב"ק ע"ב ד"ה ר"ת ע"ש

נוסחא

לעון הרע

מקבלי

ס"ק ב"ק ע"ב ד"ה ר"ת ע"ש

נוסחא/מקבלי

[ב] כך הגיה ר"ת על פי מה שכתוב בתוספות ב"ק ע"ב ד"ה ר"ת ע"ש

נוסחא/מקבלי

הקדמות בן אשר לבעל

תענית

קהלת י'

יא אם יאמר הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון

ירבה בישיבה · שיסדירנו מתמיד שלמתי ומיילים בין תלמידים שהן חיילות חיילות : **ויתרון הכשיר** · כשסידר משנתו מתחילה : **כנגד מ' יום שניתנה סטורה** · שתתקיים בידו והדר עייל קמיה דר' יוחנן למיגמר גמרא : **כנגד תנ"ך** · שהן כ"ד ספרים: **שמניס קלקל** · שהלחה לו פנים רעות : **ירבה עליו רעים** · לפיים הימנו שיסבור לו פנים : **משתכין עליו כשהשם**-מלדימין פנים כעין רודלי"ל כדתמרי' בבבא מליעא (דף פ.) דמחיך טפי שהעלה חולדה שבעלין (*מלהוליך) טל ומטר : **לוחשי לחישות** · בשביל שלין מתפללים שפלה בלחש : **יגיד עליו רעו** · יתפלל עליו תביהו ובני גשמים כתיב בחיוב: **זמין יתרון לבעל הלשון** · כלומר מה הנאה יש לבעל הלשון שיודע ללחוש ולינו לוחש : **מקנה אף על עולה** · מקנה לף מי שמניס דעתו ועולה : **ואין נוחין זה לזה** · וכי משמע בשביל שלריך להניד זה לזה ולהיות נוחין בהלכה ולינן נוחין זה לזה בהלכה מתקנלים לף ומעלים לותו ומבילים לותו עליהן · ויש גורסין ונוחין זה לזה בהלכה מתקנלים לף וכו' משיגיד עליו רעו שנוחין זה לזה מתקנלים לף ומעלים לותו מעליהם: **מרי דורם ואוכל** · מיד ולינו מחילה: **עורף ואוכל** · שמוליך לתוריו ואוכל שם שמפחד מן הכריות ולטנן יש להם הנאה : **ונך מה שנאמר יש לך** · שאתה טצך בני לדם והורגן והולין שמספר לשון הרע אע"פ שאין לו הנאה ולפיכך מביאו (נ) הקב"ה בדין אלל נחש כדי שיתבעים מפני שהשית לדם הרלשון ומתביישין עמו מספרי לשון הרע : **ולכם לף נכון עמו** · עם הקב"ה : **ונפע"כ**.כתוב בסמוך והוא רחום יכפר עון ושומע תפלתם והיכי תמרת שאין תפלתם נשמעת אע"פ שמשים נפשו בכפו כלומר שנפשו מכוונת בכפו (ד) : **בלבבו** · תפלתם נשמעת ואע"פ שאין לב טוטם שלם כדכתיב ויפתחו בפיהם בדבריס ל' רלוים : **ביחיד** · היו אומרי' ל"ל לבו מכוון : **כומן שאתם מארן תלמח** · שיש למוטה במשת ומתן אי לתך משמים שאתם מקפף להייטו נשמים שהן לדקה : **מחולדה וכור** · שהמיתו שני בני לדם,מלי הוא בתנדה (ה) מעשה שהיה בכותר אחד שאכלו תמוצא לריבה אחת שיתלה,תמרה מי מעיד,והיה שם טור אחד ומחולדה,אמר הכותר טור לבני אחד ומחולדה עדים בדבר ,לימים עבר על תמוצתו ונפל אחרת והוליד שני בניס אחד נפל לטור ומת ואי',נשכחו מחולדה ומת ,אמרה לו אשתו מה מעשה הוא זה שבניו מתים במיתה משונה ?ואמר לה כך וכך היה המעשה : **שמתלין** · שמשימו עד ניט לבין חבירו על אחת כמה וכמה : **שמנדין** · שמכניר ומקשם מעשיו : **מנדיקין עליו** · מדקדקין עמו לפיו כמוט המערה יותר משלילו מקלקל מעשיו כדי למרק עוונותיו : **שנאמר לפמ מארן תמלח** · לו לדק משמים נשקף לדקה לתן כתיב כאן לדק דמשמע דין : **וכילחתך עכרכך** · על מי שהוא ירלו לאתך אחה מחזיק עכרכך כדי למרק עוונותיו,ופשט המקרא מי יודע עוון לפך מי יודע עוון וכה למוטו לותו לטם מפניך ניוט לפך וכילחתך עכרכך כשם שאתה ירלוי ומפוחד כך יש להתיירא ולהתפחד מעכרכך : **פגעת לף שם ועושה לדק** · כמי שמחת ועושה לדק הן העושין כך בדרכיך יזכירוך לאתה כמו ויפגע בו ויאמר · קרוי הכי הוא פגעת לף שם ועושה לדק הן העושין כך בדרכיך יזכירוך בחותם מייסרין ניסורין יזכירוך לטובה ותומרים הן לאתה קלפת בשביל שחטאנו לך,כשם טולם וטצ=בשביל טוצ שחטא לפני הקב"ה טל שהשמים טוטין כן וקשה לטולם ועל חטא הוא שנאמרה